

Súd: Krajský súd Trenčín
Spisová značka: 4CoPr/6/2014
Identifikačné číslo súdneho spisu: 3111227104
Dátum vydania rozhodnutia: 31. 03. 2015
Meno a priezvisko sudcu, VSÚ: JUDr. Oľga Lichnerová
ECLI: ECLI:SK:KSTN:2015:3111227104.2

Uznesenie

Krajský súd v Trenčíne v právnej veci navrhovateľky Ing. J. U., bytom A., P. XX, zastúpenej Advokátskou kanceláriou JUDr. K. s.r.o., so sídlom M., F. X proti odporcovi Slovenská republika, zastúpená Ministerstvom vnútra SR, Pribinova 2, Bratislava, o neplatnosť výpovede a náhradu mzdy, o odvolaní navrhovateľky a odporcu proti uzneseniu Okresného súdu Trenčín zo dňa 17. júna 2014, č. k. 11Cpr/1/2011-226 v spojení s opravným uznesením zo dňa 16. júla 2014, č. k. 11Cpr/1/2011-242 takto

rozhodol:

Odvolací súd napadnuté uznesenie súdu prvého stupňa vo výroku I. v spojení s opravným uznesením **p o t v r d z u j e .**

Vo výroku II. napadnuté uznesenie **z m e ň u j e** tak, že odporcovi náhradu trov konania **n e p r i z n á v a.**

Odporca **je p o v i n n ý** zaplatiť navrhovateľke náhradu trov odvolacieho konania vo výške 24,59 eur na účet Advokátskej kancelárie JUDr. K. s.r.o., so sídlom M., F. X do troch dní.

o d ô v o d n e n i e :

Napadnutým uznesením v poradí druhým súd prvého stupňa vo výroku I. uložil odporcovi povinnosť nahradiť navrhovateľke trovy konania pozostávajúce z trov právneho zastúpenia vo výške 751,47 eur, a to k rukám jej právneho zástupcu Advokátska kancelária JUDr. K. s.r.o., do 3 dní od právoplatnosti uznesenia. Vo výroku II. navrhovateľke uložil povinnosť nahradiť odporcovi trovy konania pozostávajúce z trov právneho zastúpenia vo výške 299,08 eur do 3 dní od právoplatnosti uznesenia. Vychádzal zo zistenia, že navrhovateľka sa vo veci samej podaným návrhom domáhala určenia, že skončenie pracovného pomeru výpoveďou zaslané listom č. KÚŽP-2011/00115-018 zo dňa 05.08.2011 s ukončením pracovného pomeru dňom 31.10.2011 je neplatné a aby odporcovi bola uložená povinnosť zaplatiť jej náhradu mzdy a rozdielu mzdy medzi sociálnou dávkou a priznanou mzdou od 29.07.2011 do ukončenia práceneschopnosti. Uznesením Okresného súdu Trenčín zo dňa 29.05.2012, č. k. 11Cpr/1/2011-186 bolo konanie zastavené v časti o uloženie odporcovi zaplatiť navrhovateľke náhradu mzdy a rozdielu mzdy medzi sociálnou dávkou a priznanou mzdou od 29.07.2011 do ukončenia jej práceneschopnosti, a to z dôvodu späťvzatia návrhu v celom rozsahu za súčasného súhlasného stanoviska odporcu. Rozsudkom Okresného súdu Trenčín zo dňa 29.05.2012 č. k. 11Cpr/1/2011-189 súd určil, že skončenie pracovného pomeru výpoveďou, zaslané navrhovateľke listom odporcu č. KÚ ŽP - 2011/00115-018 zo dňa 05.08.2011 s ukončením pracovného pomeru dňom 31.10.2011, je neplatné. Zároveň rozhodol, že o náhrade trov konania bude rozhodnuté samostatným uznesením po právoplatnosti rozhodnutia vo veci samej v zmysle § 151 ods. 3 O.s.p. Rozsudok nadobudol právoplatnosť dňa 14.08.2012. Uznesením Okresného súdu Trenčín zo dňa 22.01.2013 č. k. 11Cpr/1/2011-209 súd po trovách konania rozhodol tak, že žiadnemu z účastníkov právo na ich náhradu nepriznal. Na podklade odvolania navrhovateľky Krajský súd v Trenčíne uznesením zo dňa 31.03.2014 č. k. 4CoPr/1/2013-221 uznesenie okresného súdu zrušil a vec mu vrátil na ďalšie konanie. V odôvodnení uviedol, že súd mal úspešnosť navrhovateľky a odporcu posudzovať samostatne ku

každému žalobnému petitu. To znamená, že ak mala navrhovateľka úspech v prvom žalobnom petite o určenie neplatnosti skončenia pracovného pomeru, potom bola v tomto konaní úspešná a patrí jej náhrada trov konania podľa § 142 ods. 1 O.s.p. Pokiaľ o druhom žalobnom petite bol rozhodnuté tak, že konanie bolo zastavené v dôsledku jeho späťvzatia navrhovateľkou, potom prichádzalo do úvahy rozhodnutie o trovách konania podľa § 146 ods. 2 O.s.p.. Okresný súd pri viazanosti právnym názorom, ktorý vo veci vyslovil krajský súd, zistil nasledovné skutočnosti potrebné pre rozhodnutie o trovách predmetného konania: Pokiaľ ide o v poradí prvý uplatnený nárok navrhovateľky (o neplatnosť skončenia pracovného pomeru), v tomto mala navrhovateľka plný úspech, a preto mala právo na plnú náhradu trov potrebných na účelne uplatňovanie práva voči neúspešnému odporcovi (§ 142 ods. 1 O.s.p.). Právny zástupca navrhovateľky dňa 31.05.2012 vyčíslil trovy konania v lehote podľa § 151 ods. 1 O.s.p. pozostávajúce z trov právneho zastúpenia a po jeho doplnení dňa 08.02.2013 o trovy odvolacieho konania, trovy konania vyčíslil spolu na sumu 831,59 eur aj s DPH 20 %, ktorého je platiteľom (okrem cestovným výdavkov). Súd po preskúmaní vyčíslenia trov konania právneho zástupcu navrhovateľky, ako i obsahu spisu, dospel k týmto zisteniam: Súd nepriznal ako potrebný a účelne vykonaný úkon zo dňa 20.04.2012 - vyjadrenie, nakoľko predmetné vyjadrenie právny zástupca na pojednávaní súdu v ten istý deň nadiktoval aj do zápisnice. Tento úkon teda nebol účelne vykonaný na bránenie práva navrhovateľky. Pri výpočte cestovných výdavkov súd použil (v prípade, ak bola zistená nižšia cena) cenu pohonnej látky, ktorá platila v čase nástupu na pracovnú cestu zistená Štatistickým úradom Slovenskej republiky, nakoľko právny zástupca nepreukázal cenu pohonných látok dokladom o ich kúpe (§ 7 ods. 5 zákona). Súd na vyššie uvedenom základe priznal trovy konania nasledovne: Tarifné odmeny a režijné paušály k úkonom právnych služieb: 1. účasť na pojednávaní dňa 02.03.2012 podľa § 11 ods. 1 písm. a) a § 16 ods. 3 vyhlášky MS SR č. 655/2004 Z. z.: tarifná odmena = výpočtový základ vo výške 763,00 eur x 1/13 = 58,69 eur, režijný paušál = 7,63 eur, 2. účasť na pojednávaní dňa 20.04.2012 podľa § 11 ods. 1 písm. a) a § 16 ods. 3 vyhlášky MS SR č. 655/2004 Z. z.: tarifná odmena = výpočtový základ vo výške 763,00 eur, x 1/13 = 58,69 eur, režijný paušál = 7,63 eur, 3. účasť na pojednávaní dňa 29.05.2012 podľa § 11 ods. 1 písm. a) a § 16 ods. 3 vyhlášky MS SR č. 655/2004 Z. z.: tarifná odmena = výpočtový základ vo výške 763,00 eur x 1/13 = 58,69 eur, režijný paušál = 7,63 eur, 4. odvolanie zo dňa 05.02.2013 podľa § 11 ods. 1 písm. a) a § 16 ods. 3 vyhlášky MS SR č. 655/2004 Z. z.: tarifná odmena = výpočtový základ vo výške 763,00 eur x 1/13 x 1/2 = 29,35 eur, režijný paušál = 7,63 eur. Náhrada za stratu času a cestovné výdavky: 5. náhrada za stratu času spolu za 6 polhodín za úkon zo dňa 02.03.2012 pri výpočte: 6 x 12,72 eur = 76,26 eur, 6. náhrada za stratu času spolu za 6 polhodín za úkon zo dňa 20.04.2012 pri výpočte: 6 x 12,72 eur = 76,26 eur, 7. náhrada za stratu času spolu za 6 polhodín za úkon zo dňa 29.05.2012 pri výpočte: 6 x 12,72 eur = 76,26 eur, 8. cestovné výdavky osobným motorovým vozidlom zn. Citroen C5, EČV: NR-XXXFR, za úkon zo dňa 02.03.2012, pri vzdialenosti medzi M. a A. a späť 244 km, pri priemernej spotrebe 5,7 litrov/100 km, pri cene PHM 1,412 Eur/liter a pri základnej náhrade za každý 1 km jazdy vo výške 0,183 eur v celkovej výške 64,29 eur, 9. cestovné výdavky osobným motorovým vozidlom zn. Citroen C5, EČV: NR-XXXFR, za úkon zo dňa 20.04.2012, pri vzdialenosti medzi M. a A. a späť 244 km, pri priemernej spotrebe 5,7 litrov/100 km, pri cene PHM 1,470 Eur/liter a pri základnej náhrade za každý 1 km jazdy vo výške 0,183 eur v celkovej výške 65,10 eur, 10. cestovné výdavky osobným motorovým vozidlom zn. Citroen C5, EČV: NR-XXXFR, za úkon zo dňa 29.05.2012, pri vzdialenosti medzi Nitrou a A. a späť 244 km, pri priemernej spotrebe 5,7 litrov/100 km, pri cene PHM 1,421 eur/liter a pri základnej náhrade za každý 1 km jazdy vo výške 0,183 € v celkovej výške 64,42 eur. K tarifným odmenám, režijným paušálom a náhradám za stratu času súd pripočítal aj DPH 20 % pri výpočte: 464,72 eur + 20 % = 557,66 eur. Iné trovy navrhovateľky zo spisu nevyplývali a ani neboli uplatnené. Trovy prvostupňového i odvolacieho konania navrhovateľky vo vzťahu k prvému uplatnenému nároku teda predstavujú sumu 751,47 eur. Priznané úkony právnych služieb súd považoval za účelne vykonané na uplatňovanie práva proti odporcovi. S poukazom na § 149 ods. 1 O.s.p. je odporca povinný náhradu trov konania zaplatiť advokátovi navrhovateľky. Lehotu na splnenie povinnosti určil súd podľa § 160 ods. 1 O.s.p.. Pokiaľ ide o v poradí druhý uplatnený nárok navrhovateľky (o zaplatenie náhrady mzdy a rozdielu mzdy medzi sociálnou dávkou a priznanou mzdou od 29.07.2011 do ukončenia práceneschopnosti), v tomto mal naopak úspech odporca, nakoľko navrhovateľka zobrala návrh v tejto časti v celom rozsahu späť. Navrhovateľka teda v tejto časti konania procesne zavinila jeho zastavenie, a preto je povinná nahradiť trovy úspešnému odporcovi (§ 146 ods. 2 O.s.p.). Právna zástupkyňa odporcu dňa 31.05.2012 vyčíslila trovy konania v lehote podľa § 151 ods. 1 O.s.p. spolu na sumu 499,38 eur. Súd po preskúmaní vyčíslenia trov konania právnej zástupkyne odporcu, ako i obsahu spisu, dospel k týmto zisteniam: Súd nepriznal za účelne na bránenie práva odporcu vo vzťahu k jeho následnému úspechu v konaní, t.j. vo vzťahu k druhému nároku navrhovateľky, dva vyúčtované úkony - účasť na pojednávaní súdu z dní 02.03.2012 a 20.04.2012. Z obsahu zápisníc z týchto pojednávaní totiž zistil,

že na týchto pojednaniach súd spolu s účastníkmi konania zisťoval skutkový stav veci vo vzťahu k prvému nároku navrhovateľky, v ktorom bola táto aj úspešná. Tieto úkony teda neboli potrebné na účelne bránenie práva odporcu vo vzťahu k druhému nároku navrhovateľky. Pri výpočte cestovných výdavkov súd použil cenu pohonnej látky, ktorá platila v čase nástupu na pracovnú cestu zistená Štatistickým úradom Slovenskej republiky, nakoľko právna zástupkyňa nepreukázala cenu pohonnej látky dokladom o jej kúpe (§ 7 ods. 5 zákona). K svojmu vyúčtovaniu síce predložila listinný dôkaz - Priemerné ceny PHM na Slovensku, avšak z jeho obsahu nie je zrejmé, z akého zdroja tento dôkaz pochádzal, pričom údaje vedené Štatistickým úradom Slovenskej republiky boli od údajov uvedených na tomto listinnom dôkaze odlišné. Súd na vyššie uvedenom základe priznal trovy konania nasledovne: Tarifné odmeny a režijné paušály k úkonom právnych služieb: 1.prevzatie a príprava podľa § 11 ods. 1 písm. a) a § 16 ods. 3 vyhlášky MS SR č. 655/2004 Z. z.: tarifná odmena = výpočtový základ vo výške 763,00 eur x 1/13 = 58,69 eur, režijný paušál = 7,63 eur, 2.vyjadrenie dňa 24.01.2012 podľa § 11 ods. 1 písm. a) a § 16 ods. 3 vyhlášky MS SR č. 655/2004 Z. z.: tarifná odmena = výpočtový základ vo výške 763,00 eur, x 1/13 = 58,69 eur, režijný paušál = 7,63 eur, 3.spísanie stanoviska zo dňa 22.05.2012 podľa § 11 ods. 1 písm. a) a § 16 ods. 3 vyhlášky MS SR č. 655/2004 Z. z.: tarifná odmena = výpočtový základ vo výške 763,00 eur x 1/13 = 58,69 eur, režijný paušál = 7,63 eur, 4.účasť na pojednaní dňa 29.05.2012 podľa § 11 ods. 1 písm. a) a § 16 ods. 3 vyhlášky MS SR č. 655/2004 Z. z.: tarifná odmena = výpočtový základ vo výške 763,00 eur x 1/13 = 58,69 eur, režijný paušál = 7,63 eur. Náhrada za stratu času a cestovné výdavky: 5.náhrada za stratu času spolu za 6 polhodín za úkon zo dňa 29.05.2012 pri výpočte: 2 x 12,71 eur = 25,42 eur, 6.cestovné výdavky osobným motorovým vozidlom zn. Volkswagen Touareg, EČV: IL-XXXAU, za úkon zo dňa 29.05.2012, pri vzdialenosti medzi R. nad F. a A. a späť 28 km, pri priemernej spotrebe 7,5 litrov/100 km, pri cene PHM 1,550 eur/liter a pri základnej náhrade za každý 1 km jazdy vo výške 0,183 eur v celkovej výške 8,38 eur. Iné trovy odporcu zo spisu nevyplynuli a ani neboli uplatnené. Trovy prvostupňového i odvolacieho konania odporcu vo vzťahu k druhému uplatnenému nároku teda predstavujú sumu 299,08 eur. Priznané úkony právnych služieb súd považoval za účelne vykonané na bránenie práva proti navrhovateľke. S poukazom na § 149 ods. 1 O.s.p. je navrhovateľka povinná náhradu trov konania zaplatiť advokátke odporcu. Lehotu na splnenie povinnosti určil súd podľa § 160 ods. 1 O.s.p..

Proti tomuto uzneseniu podali v zákonnej lehote odvolanie obaja účastníci.

Navrhovateľka podala odvolanie proti uzneseniu vo výroku II. o povinnosti navrhovateľky zaplatiť navrhovateľovi náhradu trov konania vo výške 299,06 eur. Dôvodila tým, že súd prvého stupňa nezohľadnil komplexne ustanovenie § 146 ods. 2 O.s.p., a to jeho druhú vetu, podľa ktorej, ak navrhovateľka vzala návrh späť pre správanie odporcu, ktorý bol podaný dôvodne, je povinný uhradiť trovy konania odporcu. Neprihliadol na skutočnosť, že navrhovateľka vzala návrh späť iba z toho dôvodu, aby mohla čo najskôr nastúpiť do práce, k uvedenému došlo dokonca na tom istom pojednaní, keď bolo rozhodnuté o tom, že pracovný pomer zo strany odporcu bol skončený neplatne. Vzhľadom na väčší úspech navrhovateľky bolo potrebné určiť iba trovy konania, ktoré mal zaplatiť odporcu navrhovateľke. Namietala aj nesprávne do trov započítané úkony, a to prevzatie a príprava právneho zastúpenia, vyjadrenie zo dňa 24.01.2012, spísanie stanoviska zo dňa 22.05.2012, účasť na pojednaní dňa 29.05.2012, náhrada za stratu času a cestovné výdavky, keď súd neozrejmlil súvislosť týchto trov so späťvzatím návrhu na náhradu mzdy a rozdielu mzdy medzi sociálnou dávkou a priznanou mzdou od 29.07.2011 do ukončenia práceneschopnosti navrhovateľky. Navrhla, aby odvolací súd zmenil výrok II. uznesenia súd prvého stupňa a odporcovi nepriznal nárok na náhradu trov konania, alternatívne, aby zrušil výrok II. uznesenia a vec vrátil súdu prvého stupňa na ďalšie konanie. Uplatnila náhradu trov odvolacieho konania vo výške 46,78 eur.

Odporca sa k odvolaniu navrhovateľky písomne nevyjadril.

Odporca podal odvolanie proti uzneseniu v celom rozsahu. Dôvodil tým, že nepopiera, že v otázke určenia neplatnosti skončenia pracovného pomeru bola navrhovateľka úspešná, avšak vo zvyšujúcej časti, t. j. o zaplatenie náhrady mzdy a rozdielu medzi sociálnou dávkou a priznanou mzdou od 29.07.2011 do ukončenia jej práceneschopnosti, bolo v dôsledku späťvzatia návrhu zo strany navrhovateľky konanie zastavené. Navrhovateľka bola teda úspešná v časti 50% a odporca úspešný

na 50%. S poukazom na ust. § 142 ods. 2 O.s.p. navrhol, aby odvolací súd rozhodol tak, že žiaden z účastníkov nemá právo na náhradu trov konania.

Navrhovateľka v písomnom vyjadrení k odvolaniu odporcu uviedla, že nesúhlasí s uplatnením zásady úspechu tak, ako si ju vykladá odporca z dôvodu, že súd mal úspešnosť navrhovateľky a odporcu posudzovať samostatne ku každému žalobnému petitu. Tvrdila, že v prvom nároku mala úspech v plnej výške a pri druhom nároku, ktorý zobrala späť bolo treba skúmať, z akého dôvodu úspech nemala, t. j. že konanie o druhom nároku bolo zastavené pre správanie odporcu, keďže aby mohla nastúpiť do zamestnania, musela toto konanie ukončiť. Bola toho názoru, že na druhý výrok o trovách konania sa malo aplikovať znenie § 146 ods. 2 veta druhá O.s.p.. Trvala na znení svojho odvolania proti výroku II. uznesenia.

Krajský súd v Trenčíne ako odvolací súd preskúmal vec bez nariadenia odvolacieho pojednávania /§ 212 ods. 1, § 214 ods. 2 O.s.p./ a dospel k záveru, že odvolanie navrhovateľky je dôvodné a odvolanie odporcu dôvodné nie je.

Odvolací súd už v danej veci vo svojom zrušujúcom uznesení zo dňa 30.03.2014, č. k. 4CoPr/1/2013-221 vyslovil právny názor, že súd mal úspešnosť navrhovateľky a odporcu vo veci samej posudzovať samostatne ku každému žalobnému petitu. To znamená, že ak mala navrhovateľka úspech v prvom žalobnom petite o určenie neplatnosti skončenia pracovného pomeru, potom bola v tomto konaní úspešná a patrí jej náhrada trov podľa § 142 ods. ods. 1 O.s.p. a pokiaľ bolo o druhom žalobnom petite rozhodnuté tak, že konanie bolo zastavené v dôsledku jeho späťvzatie navrhovateľkou, potom prichádzalo do úvahy rozhodnutie o trovách konania podľa § 146 ods. 2 O.s.p..

Súd prvého stupňa následne napadnutým uznesením rozhodol o náhrade trov konania účastníkov v zmysle tohto vysloveného názoru odvolacím súdom.

Z ustanovenia § 142 ods. 1 a 2 O.s.p. vyplýva, že v sporovom konaní rozhoduje súd o náhrade trov konania zásadne podľa miery úspechu vo veci. V prípade zastavenia konania platí zásada, že žiadny z účastníkov nemá právo na náhradu trov podľa jeho výsledku /§ 146 ods. 1 písm. c/ O.s.p./ . Z tejto zásady však existuje výnimka pre prípad, že niektorý z účastníkov zavinil, že konanie muselo byť zastavené. Za takejto situácie je tento účastník povinný uhradiť trovy konania /§ 146 ods. 2 veta prvá O.s.p./ . Zjednodušene povedané, ak vezme navrhovateľ žalobu späť, zavinenie za zastavenie konania spočíva zásadne na jeho strane. Tento záver však neplatí v prípade, že navrhovateľ vezme žalobu späť, ktorú podal dôvodne, potom, čo odporca uplatnený nárok v priebehu konania uspokojil, t. j. pre správanie odporcu. Na túto situáciu treba aplikovať ustanovenie § 146 ods. 2 veta druhá O.s.p., podľa ktorej je povinný uhradiť trovy konania odporca. Ak splnil teda odporca uplatnený nárok po začatí konania, znamená to, že sa navrhovateľ domohol uspokojenia svojho nároku, a túto okolnosť je treba chápať ako obdobu procesného úspechu vo veci.

Odvolací súd však zdôrazňuje, že do zásady úspechu účastníka konania pre účely náhrady trov konania patrí aj posúdenie, či u úspešného účastníka vznikli trovy potrebné na účelné uplatňovanie alebo bránenie práva proti účastníkovi, ktorý úspech vo veci nemal.

Z návrhu na začatie konania jednoznačne vyplýva, že si ním navrhovateľka uplatňovala dva samostatné nároky, a to určenie neplatnosti skončenia pracovného pomeru výpoveďou a uloženia povinnosti odporcovi zaplatiť navrhovateľke náhradu mzdy a rozdielu medzi sociálnou dávkou a priznanou mzdou od 29.07.2011 do ukončenia jej práceneschopnosti. V časti druhého žalobného petitu navrhovateľka v priebehu konania vzala svoj návrh späť. I keď dôvodila, že k späťvzatiu návrhu pristúpila preto, aby bolo o jej návrhu o určenie neplatnosti skončenia pracovného pomeru rozhodnuté čo najskôr a následne by sa mohla opätovne zaradiť do pracovného procesu, podľa názoru odvolacieho súdu nemožno túto skutočnosť, ktorá ju viedla k späťvzatiu návrhu a následne k zastaveniu konania v tejto časti, podriaďiť pod ustanovenie § 146 ods. 2 veta druhá O.s.p., t. j. že zastavenie konania zavinil odporca, nakoľko tento

nesplnil to čoho sa navrhovateľka svojím návrhom domáhala. Možno preto konštatovať, že v tejto časti svojho návrh nebola navrhovateľka z hľadiska procesného úspešná. Naopak bola úspešná vo zvyšujúcej časti konania, t. j. v časti návrhu o určenie neplatnosti skončenia pracovného pomeru výpoveďou.

Pokiaľ teda súd prvého stupňa priznal navrhovateľke voči odporcovi náhradu trov konania podľa § 142 ods. 1 O.s.p. z titulu procesného úspechu v časti návrhu o určenie neplatnosti skončenia pracovného pomeru, rozhodol správne, správne vyčíslil aj výšku trov, predstavujúcich trovy právneho zastúpenia, ktoré boli účelne vynaložené na uplatňovanie jej práva. Odvolací súd sa v celom rozsahu stotožňuje aj s odôvodnením napadnutého uznesenia v tejto časti podľa § 219 ods. 2 O.s.p..

Preto odvolací súd napadnuté uznesenie vo výrokovej časti I. o priznaní náhrady trov konania - trov právneho zastúpenia navrhovateľke voči odporcovi ako vecne správny podľa § 219 O.s.p. potvrdil.

Pokiaľ ide o druhý žalobný návrh, ktorým sa navrhovateľka domáhala uloženia povinnosti odporcovi zaplatiť navrhovateľke náhradu mzdy a rozdielu medzi sociálnou dávkou a priznanou mzdou od 29.07.2011 do ukončenia jej práceneschopnosti, bola navrhovateľka z vyššie uvedených dôvod neúspešná a preto vznikol odporcovi nárok na náhradu trov konania podľa § 146 ods. 2 veta prvá O.s.p.. Po preskúmaní obsahu spisu však odvolací súd dospel k záveru, že tieto trovy právneho zastúpenia neboli potrebné na účelne bránenie práva odporcu. Z obsahu spisu vyplýva, že právny zástupca odporcu prevzal zastúpenie až po podaní návrhu vo veci samej a na pojednávaní, ktorých sa zúčastnil, sa vyjadroval a navrhoval dôkazy len v súvislosti s prvým žalobným návrhom na určenie neplatnosti skončenia pracovného pomeru. K druhému žalobnému návrhu uviedol len toľko, že dodatočne bude špecifikovať výšku uplatnenej náhrady mzdy a rozdielu medzi sociálnou dávkou a priznanou mzdou, avšak v priebehu celého konania takáto špecifikácia ani ďalšie vyjadrenie z jeho strany nebola podané.

Odvolací súd preto z tohto dôvodu napadnuté uznesenie súdu prvého stupňa vo výrokovej časti II. zmenil podľa § 220 O.s.p. tak, že odporcovi náhradu trov konania nepriznal.

O náhrade trov odvolacieho konania rozhodol podľa § 224 ods. 1, § 142 ods. 1 a § 151 ods. 1 O.s.p. tak, že úspešnej navrhovateľke priznal náhradu týchto trov - trov právneho zastúpenia vo výške 24,59 eur. Pri výpočte trov právneho zastúpenia bolo treba vychádzať z hodnoty odvolacieho konania, ktorým boli trovy konania vo výške 950,55 eur /priznané trovy navrhovateľke vo výške 751,47 eur a priznané trovy odporcovi vo výške 299,08 eur/. Úspešná navrhovateľka však podala odvolanie do sumy 299,08 eur, preto aj odvolací súd mohol vychádzať pri priznaní trov odvolacieho konania len z tejto hodnoty. Odmena a náhrady za právne zastúpenie boli preto priznané podľa § 10 ods. 1, § 13a ods. 2 písm. b/, § 16 ods. 3 a § 18 ods. 3 vyhl. č. 655/2004 Z. z. o odmenách a náhradách advokátov za poskytovanie právnych služieb v platnom znení za 1 úkon právnej služby - odvolanie proti uzneseniu o trovách konania - á 24,90 eur znížená o 1 -cu + režijný paušál za rok 2014 vo výške 8,04 eur + 20% DPH zo sumy 20,49 eur = 4,10 eur. Za písomné vyjadrenie k odvolaniu odporcu si navrhovateľka odmenu za právne zastúpenie neuplatnila.

Toto rozhodnutie prijal senát krajského súdu jednomyseľne.

Poučenie:

Proti tomuto uzneseniu odvolanie nie je prípustné